

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Martiny Kotouček Mikoláškové ve věci

žalobkyně: **BARANDOV BUILDING s.r.o.**
sídlem Orlov 79, Příbram
zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Mašlejem
sídlem Říčnická 456, Praha

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2023, č. j. 22623/23/5200-11433-712953,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a rekapitulace průběhu daňového řízení

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

označeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro Středočeský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 25. 5. 2022, č. j. 2989955/22/2120-50522-201851.

2. Dne 14. 3. 2022 správce daně vydal dodatečný platební výměr na daň z příjmů právnických osob a na zrušení daňové ztráty z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2017 do 31. 12. 2017 č. j. 1060036/22/2120-50522-201851. Dodatečný platební výměr byl žalobkyni doručován do datové schránky jejího zástupce, zmocněného na základě plné moci ze dne 10. 9. 2020. Doručen byl dne 18. 3. 2022, a to přihlášením se oprávněné osoby.
3. Dne 20. 4. 2022 podala žalobkyně odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru. Shora označeným rozhodnutím správce daně odvolání zamítl a řízení zastavil, jelikož odvolací lhůta uplynula dne 19. 4. 2022.
4. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl (žalobkyně současně s odvoláním požádala o navrácení lhůty v předešlý stav, nicméně tato žádost byla daňovými orgány zamítnuta, přičemž toto zamítnutí není žalobou zpochybněno věci – pozn. soudu). V odůvodnění žalovaný uvedl, že plná moc pro JUDr. V. se vztahovala i na doručení dodatečného platebního výměru. Rovněž uvedl, že správce daně neměl ani žádný důvod k pochybnostem o rozsahu zmocnění, tudíž nebylo třeba vyzývat žalobkyni k úpravě plné moci.

II. Obsah podání účastníků a průběh jednání před soudem

5. Žalobkyně předně cituje zákonnou úpravu obsaženou v § 28 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) a důvodovou zprávu k ní, přičemž uvádí, že úmyslem zákonodárce bylo upustit od předchozí právní úpravy, dle které byla v případě nejasně vymezeného rozsahu založena fikce neomezené (generální) plné moci. Uvádí, že udělila JUDr. V. speciální plnou moc, která se nevztahovala na celé daňové řízení, ale jen na v plné moci specifikovaná řízení a postupy správce daně.
 6. Konkrétně argumentovala, že obsahem vůle žalobce bylo zmocnit předchozího zástupce k zastupování v rámci předmětné daňové kontroly jakožto postupu správce daně, nikoli v rámci doměřovacího řízení. Vzhledem k tomu, že daňová kontrola je ukončena oznámením zprávy o daňové kontrole, nebyl již zástupce zmocněn k převzetí rozhodnutí správce daně vydaného na základě této daňové kontroly.
 7. Žalobkyně dále nesouhlasila s výkladem, že by z vymezení rozsahu zmocnění slovy „*ve věci rozhodnutí, která budou na základě této daňové kontroly vydána*“, bylo zřejmé, k jakým úkonům, řízení a jiným postupům byl předchozí zástupce zmocněn či nikoli. Uvedla, že z citovaného vymezení rozsahu zmocnění je zřejmé, že obsahem vůle žalobce bylo zmocnit předchozího zástupce k zastupování v řízení vedeném ve věci dodatečného platebního výměru, tj. zejména v řízení odvolacím. Dovodit dále lze i zastupování v obnoveném či přezkumném řízení. Současně by bylo možné z použité formulace dovodit zmocnění JUDr. V. nejen k zastupování v řízení vedeném ve věci dodatečného platebního výměru, ale taktéž k zastupování v řízení vedeném ve věci jiných rozhodnutí vydaných na základě daňové kontroly (např. rozhodnutí o penále). Naopak, z žalobkyní vymezeného rozsahu zmocnění nijak nevyplývá, že by obsahem její vůle bylo zmocnění JUDr. V. i k jinému úkonu mimo rozsah odvolacího či jiného řízení ve věci dodatečného platebního výměru či jiného
- Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

rozhodnutí vydaného na základě daňové kontroly. Doručení rozhodnutí vydaného na základě daňové kontroly je úkonem, který není součástí odvolacího ani jiného řízení ve věci dodatečného platebního výměru či jiného rozhodnutí vydaného na základě daňové kontroly, a proto k němu JUDr. V. nebyl žalobkyní zmocněn.

8. Žalobkyně rovněž argumentovala, že přestože považuje výklad předmětného vymezení rozsahu zmocnění JUDr. V. za zcela logický a v souladu jak s daňovým řádem, tak judikaturou správních soudů, pokud správce daně před doručováním dodatečného platebního výměru posoudil vymezení rozsahu zmocnění JUDr. V. odlišně, musela mu nutně vzniknout přinejmenším pochybnost, zda je z předmětného vymezení rozsahu zmocnění zcela zřejmé, že obsahem vůle žalobkyně bylo zmocnit JUDr. V. k doručování dodatečného platebního výměru či nikoli. V případě takové pochybnosti měl správce daně postupovat dle § 28 odst. 2 daňového řádu a vyzvat žalobkyni k úpravě plné moci.
9. Žalovaný ve svém vyjádření argumentoval shodně jako v napadeném rozhodnutí.
10. Při jednání před soudem konaném dne 26. 11. 2025 setrvali účastníci na svých procesních stanoviscích. Žalobkyně nadto poukázala na nedávné usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2025, č. j. 1 Afs 206/2023-103, s tím, že v souladu s jeho závěry bylo třeba považovat dodatečný platební výměr za doručovaný dnem odeslání odvolání jejím zástupcem, takže odvolání muselo být včasné.

III. Posouzení žaloby soudem

11. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rozsahu a mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Úvodem soud předesílá, že skutkové okolnosti věci nejsou mezi účastníky sporné. Sporné není ani to, že pakliže správce daně a žalovaný postupovali správně při posouzení plné moci JUDr. V., bylo odvolání žalobkyně proti dodatečnému platebnímu výměru skutečně opožděné. Spornou otázkou v projednávané věci je pouze to, zda plná moc ze dne 10. 9. 2020 opravňovala JUDr. V. i k tomu, aby mu byl doručován dodatečný platební výměr. Soud dospěl z níže uvedených důvodů k závěru, že tomu tak bylo.
13. Plná moc JUDr. V. ze dne 10. 9. 2020 obsahovala zmocnění, dle kterého byl JUDr. V. zmocněn, aby žalobkyni zastupoval „*v rámci daňové kontroly* (toto a další zvýraznění provedena soudem) *na dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2017, 2014 a 2015, na daň z přidané hodnoty za příslušná zdaňovací období 2017, na základě výzvy vydané Finančním úřadem pro Středočeský kraj, Územní pracoviště v Příbrami dne 24. 8. 2020 pod č. j. 4238710/20/2120-60562-203622, jakož i ve věci rozhodnutí, která budou na základě této daňové kontroly vydána, včetně zastupování v řízení před správním soudem a Nejvyšším správním soudem o žalobách proti rozhodnutím a úkonům orgánů Finanční správy České republiky, a v jejich rámci podepisoval písemnosti, přijímal doručované písemnosti, podával návrhy, žádosti, stížnosti, podával opravné prostředky a uplatňoval další prostředky, které umožňuje právní řád, jakož i vykonával veškeré úkony v mezích této plné moci.*“

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

14. Pro posouzení důvodnosti podané žaloby je stěžejní otázka, zda lze dodatečný platební výměr pokládat za „rozhodnutí vydané na základě daňové kontroly“ a jeho doručení za „věc“ daného rozhodnutí. Soud souhlasí s daňovými orgány, že tomu tak zcela jednoznačně je. Je to totiž právě (dodatečný) platební výměr, který je typickým rozhodnutím, jež je na základě daňové kontroly vydáváno. Pakliže daňová kontrola skončí zjištěním nepříznivým pro daňový subjekt, následuje zpravidla ukončení doměřovacího řízení právě vydáním dodatečného platebního výměru (v opačném případě usnesením o zastavení řízení). Soud je tedy přesvědčen, že dodatečný platební výměr je zcela nepochybně „rozhodnutí vydané na základě daňové kontroly“ a mezi „věci“ takového rozhodnutí náleží i jeho vlastní doručení. Nadto samotný text plné moci výslovně deklaruje, že má jít o zastupování ve věci včetně toho, aby zástupce přijímal doručované písemnosti. Opačná argumentace žalobkyně je mimořádně nelogická. Podle žalobkyně byl JUDr. V. zmocněn k zastupování během daňové kontroly, v řízení o odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru i v řízení o žalobě proti rozhodnutí zamítajícimu takové odvolání. Dle žalobkyně byl tedy JUDr. V. zmocněn ke všem úkonům v rámci celého „řetězce“ daňového řízení správního i soudního, kromě jediného kroku – přijetí dodatečného platebního výměru. Taková konstrukce natolik postrádá smyslu, že soud nevidí žádný důvod, proč by o ní měly daňové orgány být jen uvažovat. Pokud by žalobkyně opravdu zamýšlela konstruovat zmocnění pro JUDr. V. takto, nic jí nebránilo formulovat plnou moc odpovídajícím způsobem, ze kterého by tato konstrukce byla zřejmá. Jelikož tak neučinila, nemá soud žádnou pochybnost tom, že plná moc opravňovala JUDr. V. i k přijetí dodatečného platebního výměru. Jelikož plnou moc pokládá soud za jednoznačnou, souhlasí rovněž se žalovaným, že v projednávané věci nebyl žádný důvod k postupu dle § 28 odst. 2 daňového řádu. Soud zároveň dodává, že závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2017, č. j. 1 Afs 362/2016-36, nejsou v projednávané věci použitelné, jelikož plná moc posuzovaná Nejvyšším správním soudem byla formulována podstatně odlišným způsobem než plná moc, která byla použita v nyní projednávané věci.
15. Nad rámec nutného odůvodnění soud poznamenává, že jelikož odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru podal zmocněnec žalobkyně, aniž by v odvolání současně upozornil na (dle žalobkyně) nesprávné doručení tohoto platebního výměru, lze mít za to, že by na projednávanou věc byly přiměřeně aplikovatelné závěry vyslovené v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2025, č. j. 1 Afs 206/2023-103, o zneužití práva.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

16. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
17. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, a proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží. Žalovanému pak nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. listopadu 2025

Mgr. Ing. Petr Šuránek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.